

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

VII. évfolyam 1. szám (30) 2010 január

Megjelenik alkalmanként

Meghívó

Következő rendezvényünket **2010. január 22-én** tartjuk.

Program:

A Fejér Megyei Múzeum Országzászló téri épületében levő **Fejér megyéről szóló néprajzi kiállítást** tekintjük meg.

A látogatást vezeti:

Dr. Lukács László etnográfus

Találkozás: az épület előtt, illetve előterében, január 22-én **pénteken 15.45** órakor.

Belépő: 300.-Ft, melyet a helyszínen szedünk össze.

Meghívó

Februári programunkat 2010. február 26-án pénteken 16.00 órakor rendezzük.

Helyszíne: FMKIK Gazdaság Háza
Hosszúsétatér 4-6.

Program:

A Velencei-tóval kapcsolatos **„Kistó a nagytó mellett” c. film vetítése.**
A film a vasúttól Börgönd felé elterülő „Kistó” élővilágáról, halászatáról szól, az itt élő emberek sorsával foglalkozik.

Tájékoztatás

- Értesítjük tagjainkat, hogy ez évben a szokott helyszínen, május 29-én szombaton tartjuk az Építők Napját.
- Tájékoztatjuk tagjainkat, hogy az elmúlt években egyesületünk által szervezett ingyenes, vagy kedvezményes Internet tanfolyamot tagjaink közül 25 fő végezte el.
- Értesítjük tagjainkat, hogy a Volt egyszer egy ARÉV c. könyv megvásárolható a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara székházában, Hosszúsétatér 4-6. valamint a Fejér Megyei Múzeumok Igazgatósága ciszter templom melletti épületében is. 2500.-Ft-os áron. Tagjaink a korábban meghirdetett módon, rendezvényeinken, illetve a székhelyünkön ügyeleti időben térítés nélkül vehetik át egy példányban.
- Tájékoztatjuk tagjainkat, hogy az Országház látogatása 2010 április közepén lesz. Jelentkezési lehetőséget biztosítunk február 15-ig. Előre jelezzük, hogy az utazási költségeket előre kell befizetni. A részletes programot és egyéb tudnivalókat a következő Hírlevélben tesszük közzé.

2009-belépett új tagjaink:

Bánkuti Magdolna, Barna Gábor, Danner Stipkovits Gerhard, Deák József, Detre Csaba, Domján Jenő, Dr. Csizmadia István, Dr. Gáti-Goldman Jenő, Dr. Koté Gyuláné, Fertő Imréné, Gyurkovits Mária, Hidi László, Johannidesz Károlyné, Kántor István, Komáromi Antal, Kovacsik Lajosné, Kováts Éva, Kőmíves István, Kurja Tibor, Lajer Gyuláné, Lengyel Gábor, Lopert Péter, Mátyás Gabriella, Móder Márton, Móricz Pál, Nagy Sarolta, Rákóczi Ferenc, Schmalkovits Józsefné, Sereghy Lehel, Simon István, Simonyi Gyula, Szabó István, Szegedi Györgyné, Sziksz György, Tordas Csilla, Tüdő Sándor, Ujváry Béla, Vámosy Lászlóné, Varga István, Varga Zsóka, Virág Lászlóné

- *Kérjük tagjainkat és nyugdíjasainkat ne felejtsek el, hogy családtagjaikat és ismerőseiket megkérjék a személyi jövedelemadójuk 1 %-át irányítsák az egyesület 18495717-1-07 adószámra. Tájékoztatjuk azokat a támogatóinkat, akik az APEH-től levelet kaptak, hogy a hiba korrigálásra került.*
- *Felhívjuk tagjaink figyelmét, hogy nem mindenki tett eleget az elmúlt időszakra vonatkozóan tagdíjfizetési kötelezettségének. Kérjük ennek utólagos rendezését, a szokásos módon.*

Ez történt 1965-ben

Az újság 1965-ös számainak átolvasása után azonnal szembetűnik a lap tartalmának megváltozása. Kevesebb az időjárásjelentés, több a munka. Így január elején már összeült a munkaverseny-kiértékelő brigád: Kiss József, Somogyi László, Kocsmáros Ferenc és Hajdú Sándor vezetésével. Különösen a lakásépítésen dolgozó brigádok lettek kiemelve: Pintér Imre kőműves, Gugolya János kubikus, Szegefű József ács, Családi László vízvezeték-szerelő, Szegletes Zsigmond festő és Poór Károly asztalos brigádja végzett különösen jó munkát.

A februárban megtartott termelési tanácskozás elsősorban a jövő feladatairól szólt, növelni kellett a termelékenységet, a létszámot és a nyereséget. Az újság szerint a résztvevők „hosszas vita” után elfogadták az intézkedési tervet.

Rövid hírek:

- A műszaki munka színvonalának emelése érdekében elkészült a 11 fejezetes MŰSZINTTERV.
- A felszabadulási munkaverseny új lendületet adott a vállalat életében, jelentős felajánlások születtek.
- Fényképes tudósítás jelzi Zólyomi József, Búza József és Törzsök Péter jó munkáját.
- Pozsár Sándor főkönyvelő az önköltségi terv teljesítésének egyik feltételeként a bizonylati fegyelem jelentős javítását szorgalmazta.
- Öt munkahelyen bevezetésre került a két műszakos munkavégzés
- A kosárlabda csapat Deli János edző vezetésével jól szerepelt, kiemelésre került Balsay II. különösen jó teljesítménye.
- A gyarmati és félgyarmati népek megsegítése érdekében szolidaritási bélyeg került forgalomba 2, 5 és 10 forintos címletekben.
- Jó ütemben folyik a hűtőház-építkezés Nagy Zoltán építésvezető irányításával.

Az első negyedév termelési eredménye megfelelt az elvárásoknak, túlteljesítésre is sor került. Az ipari tanulók országos versenyében jól szerepeltek fiataljaink, kiemelkedett Erdélyi László víz-gáz-szerelő, felkészítését Zseli Miklós végezte. A művelődési otthon programjában kiemelkedő esemény volt dr. Major Gyula és Pogány Frigyes egyetemi tanárok előadása „A világvárosok az építőművészek szemével” címmel. Megalakult a vállalati munkaügyi döntőbizottság. Schmidt János részletesen ismertette a dinamikus sorrend programozás / SOP/ rendszer lényegét és előnyeit.

A huszadik évfordulóra tekintettel az Építők Napi ünnepség a szokásosnál is több eseményt jelentett. Fellépett Zárai Márta és Vámosi János, és hangversenyt adott a Magyar Néphadsereg Egyesített Fúvószenekara is.

Az ünnep alkalmából 68 fő kapott kitüntetést: Nagy Miklós betongyár-vezető, Szilágyi János kubikus, Bozsoki József kőműves, Kelemen József ács, Huszár Lajos fűtő-szerelő, Farkas István burkoló, Varga László gépkocsi előadó, Baranyi József főépítés-vezető, Sellei Andor szállítás-vezető, Farkas Lajos telefonközpontos és még sokan mások. Az előző év jó munkájának elismeréseként külön pénzjutalmat kapott az asztalos-és lakatos üzem, valamint a villanyszerelő részleg is.

A munkásszállón megtartották az első vállalatvezetői fogadónapot, ahol kötetlen beszélgetés formájában minden probléma előkerült.

Az újság júliusi számának első oldalán a József utca 12-es épületének panelszereléséről látható fénykép és szöveges beszámoló. A munkát Kecskés József kőműves brigádja és Barta József darukezelő végezte Harangozó György művezető irányításával.

Az utolsó elem elhelyezésére július 23-án került sor, tehát a kezdeti nehézségek ellenére is a 30 lakás szerelése rövid két hét alatt megtörtént.

Tekintve, hogy részt vettem a kezdeteknél és az utolsó panel elhelyezésénél is 1990-ben a Palotavárosban, szeretnék egy kis visszatekintést adni a 25 év történetéről.

Összesen közel 20 ezer lakást szereltünk össze 4 házigyárból: Dunaújváros 4 700, Győr 11 300, Veszprém 3 470 és Budapest 176 lakást szállított részünkre.

Területi megoszlásban érdekes lehet, hogy több, mint 2000 lakást vidéken szereltünk össze, pl. Mórton több, mint 1000 darabot.

Székesfehérváron a mai nevén a Vízvárosban 6 700 darab, a Palotavárosban pedig 7 800 lakás készült el ilyen technológiával.

Az egy éven belüli rekord 1978-ban és 80-ban volt 1424 darab lakással. Ez lakótelepenként több torony-és autódaru valamint alapozási-és fogadósínti géplánc általánosan két műszakos munkarendjét igényelte, de nem ritkán hétfégi műszakokra is szükség volt. Itt tényleg el lehetett mondani, hogy „dübörög a gazdaság”, a szó igazi és átvitt értelmében is. A már beköltözött lakók általában fegyelmezetten tudomásul vették a hangos munkával járó nem kevés kellemetlenséget, úgy gondolom, hogy ez mostanában komoly gondot jelentene.

Feltétlenül ide tartozik, hogy ezek az eredmények csak a társüzemek, az építésvezetőségek, a vállalkozás és más közvetett segítséget nyújtó szervezetekkel együtt voltak elérhetőek, mind a felelősség, mind a dicsőség közös munka eredménye volt.

A magam részéről két dolog miatt vagyok elégedett a panelszerelés 25 éves történetével: nem történt jelentős üzemi baleset, és nem volt lényeges műszaki probléma a közös munka során.

Igaz, ebben úgy gondolom, a gondviselés és a szerencse is mellénk állt, de most a fiatal focisták szép eredményének okán is talán idézni szabad egy idevágó mondást: szerencséje általában a jó kapusnak szokott lenni.

A harmadik negyedéves termelési tanácskozás jó eredményekről számolt be, termelékenységünket például 15%-kal növeltük, az ÉM területén jelentkező 100 lakásos túlteljesítésből 83 darabot mi adtunk át többletként, jelentős eredménynek számított a fizikai dolgozók létszámának 200 fős növelése.

Ismét röviden:

Az újság decemberi száma általában a sikereket említi. Átadásra került a Május 1. téri 5.sz. öntőház, dicséretet kapott a KISZ szervezet, sikeres volt a fotósakkör, itt külön dicséretet kapott Bata László, Lőrinszky György, előreléptek a kosárlabdázók is.

A tervek túlteljesítése érdekében a termelő egységek jelentős, összesen közel 800 ezer forint célprémium lehetőséghez jutottak.

Megalakult az oktatási bizottság

Elkészült a „Szivárvány telep” első lakóegysége, amit dolgozóink jelentős saját munkával és vállalati segítséggel hoztak létre.

Jó ütemben haladt a Szedér úti lakótelep építése.

November 7-e alkalmából kitüntetést kapott: Horváth János építésvezető, Andráska István főtechnológus, Tamásfalvy József főépítésvezető és Kalauz István művezető.

A Téli ünnepségre a szakszervezeti bizottság 1000 ajándékcsomagot állított össze.

Az újság decemberi száma általában a sikereket említi. Átadásra került a Május 1. téri 5.sz. öntőház, dicséretet kapott a KISZ szervezet, sikeres volt a fotósakkör, itt külön dicséretet kapott Bata László, Lőrinszky György, előreléptek a kosárlabdázók is.

A vállalat életében megváltozott helyzetet talán ösztönösen, de lehet, hogy megfontoltan Szegefű József karácsonyi fotói is jelképezték. Az eddigi fenyőerdők helyett az 1965-ös felvételen már egy szép fenyőfa és egy ember látható. A kép tartalma sugallja: szép dolog a természet, de még fontosabb az Ember, aki a jövő építésében szorgoskodik.

Szendrói Péter

„Minden elmúlik, mint az álom
Elröpül, mint a vándormadár,
Csak az emlék marad meg a szívben,
Halványan, mint a holdsugár.”

(Schiller)

2009. évi Találkozás

November 21-én találkoztunk a VIDEOTON étteremben, mi, a volt ARÉV-esek (nyugdíjasok és a Baráti Kör tagjai).

Érkezéskor sokan jöttek tagdíjat fizetni és nagy érdeklődés volt a nemrégiben megjelent „Volt egyszer egy ARÉV” c. könyv iránt, mely Kiss József és Galambos Ottó szerzeménye.

Kiss József az ARÉV Baráti Kör Elnöke megtartotta köszöntő beszédét, és tájékoztatást adott az elmúlt év történéseiről.

Szólt a könyvről, melyet az élet, a mi életünk, munkásságunk hozott létre, mint mondta már csak le kellett írni.

Hétfőnként a Baráti Kör fogadó helyén Jancsár u. 11. alatt lehet megvásárolni, aki még nem tette meg, vagy szeretne kedveskedni másoknak vele.

Főhajtással emlékeztünk azokra a kedves munkatársainkról, akik sajnós már nem lehetnek velünk.

Kérte a jelenlevőket, adataik változását jelentsék be, hogy utolérjük azt is, aki elköltözött akár telefonon, akár a „Hírlevél” útján. Sajnos sok Hírlevél jön vissza „elköltözött” jelzéssel, és ugye a postaköltség sem csekély összeg manapság, de a híreket nem megkapni még rosszabb. Az aktív korúaktól, az adófizetőktől kérjük, hogy adójuk 1%-át ajánlják fel az ARÉV Baráti Kör részére. Minden felajánlónak, aki ezt már a korábbi években megtette, nagyon köszönjük, aki a 2009-es adójából ajánlja fel, annak előre köszönjük.

Jó hangulatban telt el ez a nap is, nagyon finom volt az ebéd és kellemes volt az azt követő társalgás.

Nem következett be az, amivel tavaly befejeztem írásomat, hogy: jövőre többen leszünk, sajnós kevesebben voltunk.

De nem adom fel !!!

Kérem, aki tud, jöjjön közénk, érezze meg ízét a hangulatnak, melyet a még mindig ízig-vérig építő társaság tud varázsolni egy-egy összejövetel, kirándulás alkalmával.

Akiktől az idei évben búcsút vettünk:

2009-ben elhunyt tagjaink 2009-ben elhunyt nyugdíjasaink

Farkas István	Balogh János
Ganesz János	Hencz Sándor
Hegyí János	Hinner Istvánné
Jankovics János	Horváth József
Jelena István	Idei János
Kő Imre	Jobbágy István
Mészáros Ferencné	Major János
Mudris Imre	Rigó József
Nagy Zoltán	Sör József
Papp József	Szabó István
Róka Ferenc	Szalai László
Rontó Józsefné	Vida József
Sommer Antal	
Szabó Lajos	
Szikora Kálmánné	

(Elnézést kérünk, ha nem teljes a névsor, de próbáljuk a legjobb tudásunk szerint gyűjteni az adatokat.)

Virág Zsuzsa

A találkozó után kaptuk híriul: elhunyt Lőrinszky György (tag), Borsos Ferenc, Susánszky Gábor (tag), Jobbágy István

Támogatóink 2009-ben

Alba Plan Kft.
Alba-Volt Épít. Szolg. Kft.
Albatherm Kft.
Fehér Ablak Kft.
Fejérvíz Zrt.
Fejér Megyei Építésszek Kamarája;
Garzon Bútor Zrt.
Mahler Bt.
Mér-Tan Kft.
SÁG Építő Zrt.
Szigeti és László Mérnökiroda
Tánczos László
Sánta László
Vass Nyakas Kft
Fejér Megyei Mérnöki Kamara
Három + Egy Építő és Szakipari Kft.
Konstruktor 2001 Kft.
Építés Fejlesztésért Alapítvány
NCA

Székesfehérvár Város Önkormányzata, Fejér Megyei
Kereskedelmi és Iparkamara.

ARCOK AZ ARÉV ÉLETÉBŐL

Ebben a Hírlevélben régi barátunk és közös ismerősünk, **Steiner János** életének bemutatásával próbálkozom.

A történet mindig „az előzmények” ismertetésével indul, János esetében ez különösen fontos, mivel híres asztalos dinasztia bemutatásáról is szó van. Az édesapa elismert asztalos üzem társtulajdonosa volt már 1924-ben, és a család fiatalabb tagjai ma is ezt a szép foglalkozást üzik. A Kornsee és Steiner Műhely fényképeit szinte minden régi Székesfehérvárról készült kiadványban látni lehet, például „A tisztas ipar emlékei” című múzeumi kiállításon is. Baráti körünk részére korábban dr. Lukács László néprajzkutató tartott a témára vonatkozó színvonalas és rendkívül érdekes ismertetést.

Ide született János barátunk 1926-ban, nem csoda, hogy az asztalos szerszámok használatát már kiskorában megtanulta és soha nem felejtette el.

Az akkor szokásos 4 elemi iskolát a Selyem utcában járta, utána az Ybl Miklós Reáliskolában következett 4 év tanulás. Az intézmény bemutatását már Rajnai Laci bácsival történt beszélgetés alkalmával érintettük, de érdemes megemlíteni az osztálytársak közül Kiss József vezérigazgató, Molnár Ferenc építészvezető és Brajnovits Ferenc plébános nevét. A tanárok közül Fekets Gábort emelném ki, ő 20 évvel később tanított az esti építőipari technikumban, ahol többünk tanára is volt.

14 éves kor után a 2 év inasidő következett a szülői műhelyben. Az előbbre jutás szándékával János megkezdte a Felsőipar Iskola faipari tagozatának látogatását Szatmárnémetiben. Azokban az években a város Magyarországhoz tartozott, azt hiszem teljes joggal, az 1910-es népszámlálási adatok szerint a 35000 fős lakosságból 33000 fő magyar anyanyelvűnek vallotta magát. 1944-ben a háború és a bombázás már ott is pusztított, az iskola megszakítása árán is vissza kellett jönni Székesfehérvárra. Az év végén és 45-ben mint leventét igénybe vették az úgynevezett katonai kiegészítő szolgálatra, amit egy tüzér alakulatnál kellett letölteni. A csapat a háborús események során Németországba került, így 1945 április elején amerikai hadifogság következett. Később a fogolytábor Franciaország területére került át, francia fennhatóság alá, rendkívül nehéz körülmények mellett.

Itt megjegyezném, hogy édesapám is ilyen fogságban volt, a ránk maradt, naponta vezetett naplójából sok szörnyűséget lehet kiolvasni. A franciák, elsősorban a civilek rendkívüli ellenszenvvel viselkedtek a magyarokkal szemben is – fordítva talán indokoltabb lett volna. Szerencse, hogy az itteni fogság ideje nem években, hanem hónapokban volt mérhető.

Jánosnak odakint döntenie kellett: vagy az idegenlégio, vagy Magyarország. Sokunk öröme a hazai hívó szó volt az erősebb, így itthon 1946-ban és 47-ben be lehetett fejezni a felsőfokú tanulmányokat is. A munkavégzés különböző magáncégeknek folytatódott, például Szigetiéknél a Koch László utcában, a vállalati központ szomszédságában, legutolsónak pedig a Tarczal műhelyben. Ezután következett az államosítás és a FÁÉV 1949-től 1955-ig, a vasút melletti asztalos üzemben.

Az ott folyó munkáról írtunk már Kulifai Ferenc bácsi történetében is, de János is szeretettel emlékszik meg minden akkori munkatársáról. Kiemelte Szigeti József, Vidovics László, Gyetvai Gyula, Szigli József, Kalmár József, Laborcői Nándor, Szántó István, és Kulifai Ferenc nevét. Kár, hogy egy ilyen felsorolás nem érinthet mindenkit a szeretett munkatársak közül, kopik az emlékezet, és a lehetőség is korlátozott.

1955-től 57-ig a Motorjavító Vállalat, 1957-58-ig a Járműjavító, 1959-67-ig a Bútoripari cég következett. Feltétlenül meg kell említeni, hogy a munkahely változtatásoknak nem szakmai oka volt,

de ezek körülményeire János kifejezett kérésére nem térhetek ki. Pedig talán érdemes volna...

1967-ben ismét a FÁÉV következik, a 20 év múlva bekövetkezett nyugdíjazásig. 1968-tól mint képesített kalkulátor a Lakás-és kommunális Osztály keretében végezte nagy precizitással az asztalos és lakatos munkák árazását. Jó kapcsolatban volt a központi telepi üzemek vezetőivel és munkatársaival, itt Mahler Lászlót, Trokán Pált, Kiss Lajost, Köhidi Lászlót említette elsősorban. A Központ épületében közel 15 évig ugyanabban az irodában dolgozott, mint „szobaparancsnok” felügyelte az ottani hölgyeket: Pajor Lászlónét, Schneider Jánosnét és Szendrői Péternét, már amennyiben hagyták magukat irányítani.

Mindeközben jelentős társadalmi munkát is végzett, az akkori szokás szerint a nyugdíjkorhatár elérése előtt 1 évvel mindenki értesítést kapott a munkában eltöltött idők igazolásainak bemutatására. Tekintettel arra, hogy az akkor még kötelező munkakönyv főleg a háborús évek vonatkozásában nem adott valós képet, a szükséges bizonyítás nem kis feladatot jelentett. Ebben a munkában vett részt János a szakszervezet megbízásából, segítve a bérosztály és a társadalombiztosítás ezirányú tevékenységét. Úgy gondolom, hogy ez a rendszer nem országos érvényű utasítás, inkább vállalatunk saját döntésének alapján működött ebben a formában.

A nyugdíjasokkal való foglalkozás később is megmaradt, a Nyugdíjas és Nagycsaládos Alapítvány vezetőségi tagjaként közel 15 évig segítette a döntések előkészítését és végrehajtását. Úgy gondolom, a már végérvényesen megszűnt alapítvány vezetőségének névsorát itt is célszerű felsorolni: Fertő Imre elnök, Rajnai Lászlóné titkár, aki a legtöbb munkát végezte, Csuti Lászlóné, Bori Sándor és Steiner János sokat tett a nyugdíjasokért, ezúton is köszönet érte.

A 2006-ban megszűnt Alapítvány munkájáról a 2007 januári hírlevélben részletes beszámoló is olvasható. Az ARÉV által 1990-ben adott alaptőke és annak kamatai, valamint más bevételek összesen 40 millió forint felhasználását tették lehetővé, elsősorban segélyezési formájában. Kár, hogy ilyen lehetőség most már nem áll rendelkezésünkre.

Máskülönben az élet csak annyiban változott, hogy Jánosnak több ideje jutott a balatonkenesei nyaraló és a ház körüli munkák elvégzésére. A szűken vett család: két leány, négy unoka és két dédunoka sok-sok örömet jelent, és kitölti a meglévő szabadidőt. A különféle betegségek esetenként baleset formájában is rendszeresen jelen voltak, de mindig sikerült a gyógyulás. Talán a mozgás, és jelenleg a látás lehetne jobb, de a gépkocsivezetés ennek ellenére is jól megy. A mi korunkban már az ember nehezen közlekedik, ha lehet, autóbá ülünk, mert így a kényelmesebb, igaz, kiszállni a kocsiból már csak komoly nehézségek árán tudunk, de hát annyi baj legyen!

Összeszámolva: a közel 80 év az asztalos munkában, majd 40 év a nyugdíjasok között és hosszú évtizedek családfőként szép eredményt adnak ki, úgy remélem, hogy a folytatás is évtizedekben lesz mérhető, lehetőleg jó egészségben. Akkor majd folytatjuk a történetet....

Szendrői Péter

Kiadja az ARÉV Baráti Kör Egyesület
8000 Székesfehérvár Jancsár u.11.
Adószám: 18495717-1-07
Számlasszám: 11736006-20364960-00000000
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 320 pld.
Apolló Nyomda, Székesfehérvár Zámoly u. 23.